

ומבארת הגמרא את דברי הבריייתא:

אבותיו.

מאי "וכן בגולה"? כיצד נחלקו בדרשות הכתוב ברוצח, אם יחזור לשררתו או לא?

ואף שלא כתוב ברוצח "אל אחוזת אבותיו", גמר למד רבי מאיר בגזירה שוה "שיבה שיבה" — מהתם. (185)

כדתניא: כתיב "ואחרי מות הכהן הגדול, ישוב הרוצח אל ארץ אחוזתו".

נאמר כאן "ישוב הרוצח", ונאמר בעבד שהשתחרר ביובל "ואל אחוזת אבותיו ישוב".

ודרשינן, לארץ אחוזתו הוא שב, ואינו שב למה שהחזיקו אבותיו, לשררה שקיבל מהם, דברי רבי יהודה.

ומזה למד רבי מאיר, שדין הרוצח הוא לחזור לשררתו, כמו שמצינו בעבד שהשתחרר.

רבי מאיר אומר: אף הוא שב למה שהחזיקו

הדרן עלך אלו הן הגולין

ולא ביוצא בשש כפרש"י. אך התוס' למדו שרק רבי מאיר לומד מגזירה שוה שחוזרים לשררתן. אך רבי יהודה לא למד לרוצח מעבד, אלא דרש בו את הכתבו ישוב אל ארץ אחוזתו, ולא למה שהחזיקו אבותיו, ועייין עוד בהערות על תוס'.

185. לפי רש"י נחלקו במחלוקת אחת בגולה שחזר ובעבד משוחרר, ולמדו גזירה שוה לגולה מעבד, ולרבי יהודה שניהם אינם חוזרים לשררתם, ולרבי מאיר שניהם חוזרים. וכן דעת הריטב"א, אך דקדק שמדובר רק ביוצא ביובל.